

UOHSX00AVMUD

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R0218/2017/VZ-03926/2018/321/OMa

Brno 8. února 2018

V řízení o rozkladu ze dne 29. 11. 2017 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne navrhovatelem –

- **IBM Česká republika, spol. s r. o.**, IČO 14890992, se sídlem V parku 2294/4, Chodov, 148 00 Praha 4,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0367/2017/VZ-33595/2017/533/HKu ze dne 15. 11. 2017, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **Česká republika – Generální finanční ředitelství**, IČO 72080043, se sídlem Lazarská 15/7, 110 00 Praha 1,

při zadávání veřejné zakázky „**Datový sklad Finanční správy České republiky**“ zadávané v jednacím řízení s uveřejněním, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 31. 5. 2016 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 1. 6. 2016 pod ev. č. zakázky 639568 a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 3. 6. 2016 pod ev. č. 2016/S 106-189450,

jsem podle § 92 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozklad proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0367/2017/VZ-33595/2017/533/HKu ze dne 15. 11. 2017

jako nepřipustný

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Dne 11. 9. 2017 byl Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), příslušnému podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „**zákon**“¹) k dohledu nad dodržováním zákona doručen návrh navrhovatele – IBM Česká republika, spol. s r. o., IČO 14890992, se sídlem V parku 2294/4, Chodov, 148 00 Praha 4, (dále jen „**navrhovatel**“ – na zahájení správního řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele – Česká republika – Generální finanční ředitelství, IČO 72080043, se sídlem Lazarská 15/7, 110 00 Praha 1, (dále jen „**zadavatel**“), učiněných při zadávání veřejné zakázky „Datový sklad Finanční správy České republiky“ zadávané v jednacím řízení s uveřejněním, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 31. 5. 2016 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 1. 6. 2016 pod ev. č. zakázky 639568 a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 3. 6. 2016 pod ev. č. 2016/S 106-189450, (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Rozhodnutím o přijetí nápravného opatření ze dne 9. 8. 2017, č. j. 84576/17/7500-40175-050548 (dále jen „**rozhodnutí o přijetí nápravného opatření**“), zadavatel zrušil rozhodnutí zadavatele o výběru nejhodnější nabídky ze dne 11. 7. 2017, č. j. 77002/17/7500-40175-050548 (dále jen „**rozhodnutí o výběru**“), oznámení o výběru nejhodnější nabídky ze dne 11. 7. 2017, oznámení o výběru nejhodnější nabídky ze dne 11. 7. 2017, protokoly o jednání o nabídce ze dne 20. 6. 2017, 27. 6. 2017 a 3. 7. 2017 a pozvánku na 1. jednání o nabídce (dále jen „**nápravné opatření**“). Návrhem se navrhovatel domáhal zrušení rozhodnutí o přijetí nápravného opatření a zrušení všech na něj navazujících úkonů (dále též „**návrh**“), zejména zrušení rozhodnutí o námitkách navrhovatele ze dne 1. 9. 2017, č. j. 89947/17/7500-40176-050509 (dále jen „**rozhodnutí o námitkách**“).

II. Napadené rozhodnutí

3. Dne 15. 11. 2017 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0367/2017/VZ-33595/2017/533/HKu (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým ve výroku I. rozhodl o tom, že zadavatel v rozporu s postupem stanoveným § 111 odst. 6 zákona a v rozporu se zásadami zákona stanovenými

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 26 zákona v návaznosti na ust. § 158 odst. 1 a 2 zákona, podle tohoto znění se posuzují úkony zadavatele a uchazečů v zadávacím řízení. Zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek se nepoužije s ohledem na ustanovení § 273 odst. 1 tohoto zákona, není-li dále uvedeno jinak.

v § 6 odst. 1 zákona nedostatečně a netransparentně konkretizoval úkon, kterým porušil zákon a rozhodnutí o přijetí nápravného opatření neobsahuje transparentní a přezkoumatelné odůvodnění přijetí nápravného opatření, přičemž takový postup zadavatele mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a dosud nedošlo k uzavření smlouvy. Výrokem II. Úřad stanovil opatření k nápravě, které spočívalo ve zrušení rozhodnutí o přijetí nápravného opatření. Výrokem III. pak uložil zadavateli uhradit náklady řízení ve výši 30 000 Kč.

4. Výroky napadeného rozhodnutí Úřad odůvodnil tím, že podrobně rozebral odůvodnění rozhodnutí o přijetí nápravného opatření, přičemž z něj a z ostatních okolností veřejné zakázky dovedl, že dané odůvodnění je nepřezkoumatelné a netransparentní. Dle Úřadu z něj nevyplývá, jaký konkrétní úkon zadavatel považuje za rozporný se zákonem, přičemž v důsledku toho nelze ani posoudit či stanovit, zda jím zvolené nápravné opatření bylo přiměřené. Dále pak z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že odůvodnění rozhodnutí o přijetí nápravného opatření neposkytuje Úřadu možnost s jistotou posoudit důvod vzniku neporovnatelnosti nabídek účastníků zadávacího řízení, a tím pádem není možné ani posoudit jeho případné řešení. Úřad také zmiňuje nekonzistentní postup zadavatele, jelikož si některé úkony zadavatele navzájem odporují, a odporují i jiným tvrzením zadavatele.

III. Rozklad navrhovatele

5. Dne 29. 11. 2017 doručil navrhovatel Úřadu rozklad z téhož dne proti napadenému rozhodnutí. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 15. 11. 2017. Rozklad byl podán v zákonné lhůtě.

Námítky rozkladu

6. Navrhovatel v rozkladu namítá, že napadené rozhodnutí je opřeno pouze o důvody formální a odpověď na podstatné věcné body návrhu neposkytuje. Možnosti dalšího postupu zadavatele vůči navrhovateli tak nechává zcela otevřené. Navrhovatel je toho názoru, že Úřad se k návrhu mohl a měl vyjádřit v plném rozsahu, a že vytýkané formální nedostatky rozhodnutí o přijetí nápravného opatření jsou projevem přílišného formalismu. Navrhovatel uvádí, že výše zmíněné důvody jsou způsobeny mimo jiné tím, že Úřad posuzuje rozhodnutí o přijetí nápravného opatření izolovaně a skutečnosti, které Úřad zadavateli vytýká jako nepřezkoumatelné a netransparentní je možné z odůvodnění daného rozhodnutí pochopit a poznat.
7. Navrhovatel dále namítá, že z toho, že zadavatel neodkázal na konkrétní ustanovení zadávací dokumentace, které mělo způsobit nezákonnost zadavatelova postupu, jež vedlo k rozhodnutí o přijetí nápravného opatření, respektive z neuvedení přesného časového okamžiku, kdy k danému pochybení mělo dojít, nelze dovést, že toto rozhodnutí zadavatele nebylo odůvodněno dostatečně, a že je nepřezkoumatelné.
8. Dále navrhovatel v rozkladu namítá, že svým návrhem napadal tvrzení zadavatele, že zadavatel pochybil, nikoliv to, jakým způsobem zadavatel hodlá své domnělé pochybení napravit. Navrhovatel se tedy domáhal zrušení rozhodnutí o přijetí nápravného opatření s odkazem na to, že pro jeho vydání nebyl žádný věcný důvod. Podstatou návrhu tedy bylo

dle navrhovatele to, zda zadavatel vůbec měl důvod rozhodnutí o výběru zrušit, přičemž navrhovatel tvrdí, že pro tento postup důvody dány nebyly.

9. Dle názoru navrhovatele tedy bylo v podaném návrhu Úřadu prezentováno dostatečné množství tvrzení, důkazů a odkazů na rozhodovací praxi, respektive odbornou literaturu, pro to, aby Úřad přes dílčí nedostatky v postupu zadavatele byl schopen učinit závěr o tom, že neporovnatelnost nabídek nevznikla, a že pro vydání rozhodnutí o přijetí nápravného opatření nebyl dán žádný zákonný důvod.
10. Nakonec navrhovatel v rozkladu uvádí, že tím, že Úřad zrušil rozhodnutí o přijetí nápravného opatření pouze z formálních důvodů, i když měl postupovat jinak, umožnil zadavateli napadený úkon opakovat pouze s rozsáhlejším odůvodněním. Tento postup Úřadu však dle navrhovatele není v souladu s účelem dohledu nad veřejným zadáváním a nezajistil efektivní ochranu práv a oprávněných zájmů navrhovatele v duchu zákona a cílů zadávacích směrnic, z nichž zákon vychází.

Závěr rozkladu

11. Navrhovatel v rozkladu navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání.

IV. Řízení o rozkladu

12. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

13. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení rozhodných skutečností případu jsem s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
14. Podaný rozklad jako nepřípustný zamítám, neboť směřuje pouze proti odůvodnění napadeného rozhodnutí.
15. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou podrobně rozvedeny důvody, na základě kterých jsem navrhovatelem podaný rozklad jako nepřípustný zamítl.

V. K podanému rozkladu

Obecně k podání rozkladu pouze proti odůvodnění rozhodnutí

16. Před aplikací ustanovení správního řádu je nutné nejprve zopakovat některá jeho ustanovení. Z § 152 odst. 5 správního řádu vyplývá, že nevylučuje-li to povaha věci, platí pro řízení o rozkladu ustanovení o odvolání. Díky tomuto ustanovení je poté v dané věci možné použít i ustanovení § 82 odst. 1 správního řádu, které určuje, že odvoláním lze napadnout pouze výrokovou část rozhodnutí, přičemž odvolání pouze proti odůvodnění rozhodnutí je nepřípustné. A nepřípustnému odvolání se následně věnuje § 92 odst. 1 správního řádu,

který mimo jiné stanovuje postup správního orgánu v této situaci – správní orgán nepřípustné odvolání zamítne.

17. Ustanovení § 82 odst. 1 správního řádu je projevem zásad správního řízení, především zásady hospodárnosti. Toto ustanovení má zaručit, aby se vedla pouze řízení, jež mohou založit, změnit nebo zrušit práva a povinnosti účastníků řízení. Taková řízení jsou však pouze ta, jejichž argumentace může změnit nebo zrušit výroky rozhodnutí předešlé instance, jelikož zakládat, měnit či rušit práva a povinnosti může pouze výroková část rozhodnutí, nikoliv jeho odůvodnění. K dané problematice se svým rozsudkem č. j. 9 As 102/2012 – 37 ze dne 23. 5. 2013 vyjádřil také Nejvyšší správní soud tak, že *„[ž]alobní legitimace v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu je založena tvrzením, že žalobce byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, kterým se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Založit, měnit, rušit nebo závazně určit práva či povinnosti je způsobilý pouze výrok rozhodnutí, nikoliv jeho odůvodnění.“* Obdobně se k dané věci vyjadřuje i komentářová literatura, kdy za příklad lze uvést citaci, dle které *„[ú]daje o tom, jak správní orgán věc hodnotil a posoudil po právní a skutkové stránce jsou obsaženy právě v odůvodnění. Je proto logické, že odvolání často namítá vadnost závěrů správního orgánu prezentovaných v jeho odůvodnění. Vždy to však musí mít vazbu na výrokovou část, potažmo výrok rozhodnutí.“* (Potěšil, L. § 82 [Náležitosti odvolání]. In: Potěšil, L a kol. Správní řád. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2016, s. 395).
18. Na základě uvedeného tak lze zrekapitulovat, že pouze do odůvodnění rozhodnutí směřuje takový rozklad, který požaduje změnu odůvodnění rozhodnutí, nikoliv však změnu jeho výrokové části. Pokud by bylo takovému rozkladu vyhověno, nenastala by žádná změna v právech nebo povinnostech, ale pouze by došlo k rozdílné formulaci odůvodnění rozhodnutí.

Aplikace právní úpravy na daný případ

19. Velice krátce je na tomto místě vhodné zopakovat některé významné skutečnosti týkající se předmětné veřejné zakázky a správního řízení v této věci vedeného. V námitkách navrhovatele proti rozhodnutí o přijetí nápravného opatření ze dne 23. 8. 2017 navrhovatel požadoval, aby zadavatel nápravné opatření zrušil a přistoupil k realizaci smlouvy s navrhovatelem, případně alternativně aby zadavatel zrušil předmětné zadávací řízení na veřejnou zakázku. Zadavatel tyto námitky odmítl, a tak navrhovatel podal Úřadu návrh na zahájení správního řízení v dané věci. V petitu tohoto návrhu se navrhovatel domáhal opět zrušení rozhodnutí o nápravném opatření a také veškerých navazujících úkonů (zejména rozhodnutí o námitkách), aby zadavatel následně mohl přistoupit k uzavření realizační smlouvy s navrhovatelem. Opět jako alternativní petit navrhovatel uvedl zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku. Úřad napadeným rozhodnutím zrušil rozhodnutí o přijetí nápravného opatření a uložil zadavateli uhradit náklady řízení ve výši 30 000 Kč. Z uvedeného pak vyplývá, že zrušením rozhodnutí o přijetí nápravného opatření pozbylo rozhodnutí o námitkách navrhovatele právní relevanci, jelikož byl zrušen úkon, proti kterému byly námitky podány. Úřad tak navrhovatelovu návrhu vyhověl. Navrhovatel pak následně podal rozklad, v němž se domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci Úřadu k novému projednání, jelikož Úřad dle navrhovatele dospěl k nesprávnému právnímu posouzení věci.

20. Obecné náležitosti návrhu stanovuje mimo správní řád také § 251 zákona. Mimo jiné navrhovatel v návrhu musí uvést, v čem je spatřováno porušení zákona, v jehož důsledku navrhovateli hrozí nebo vznikla újma na jeho právech a také, čeho se domáhá. Úřad pak danou skutečnost přezkoumá v rozsahu návrhu. V případě, že zjistí porušení zákona v jiném úkonu zadavatele, může takovýto postup přezkoumat nad rámec návrhu, pouze pokud rozšíří správní řízení o řízení zahájené z moci úřední. Toto potvrzuje i rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 31 Af 194/2013 – 67 ze dne 25. 11. 2015, ve kterém je uvedeno, že „*[m]á-li být účelně a efektivně zajištěn dohled nad zadáváním veřejných zakázek, pak přestože návrhové řízení o přezkum úkonů zadavatele v sobě nutně obsahuje prvek kontradiktornosti (navrhovatel vs. zadavatel), je žalovaný oprávněn na základě podaného návrhu přezkoumat zadávací řízení jako celek a v něm dovodit i takové porušení zákona o veřejných zakázkách, na které jej původní návrh neupozorňoval. Jinými slovy řečeno, je-li podán návrh na přezkum úkonů zadavatele podle § 114 ZVZ, a pokud v takto zahájeném správním řízení dospěje orgán dohledu k podezření z porušení uvedeného zákona i nad rámec podaného návrhu, je orgán dohledu oprávněn vést správní řízení a v něm rozhodnout ve věci i v rozsahu přesahujícím uvedený návrh.*“ V daném případě nebylo třeba rozšiřovat rozsah přezkumu, Úřad rozhodoval jen a pouze v mezích návrhu.
21. Návrhem navrhovatel požadoval přezkum rozhodnutí o nápravném opatření zadavatele. Cílem návrhu pak bylo jeho zrušení. Výrokem I. napadeného rozhodnutí Úřad konstatoval, že zadavatel při přijetí nápravného opatření nepostupoval v souladu se zákonem a jako nápravné opatření pak výrokem II. toto rozhodnutí o nápravném opatření zrušil.
22. Úřad dospěl k závěru, že rozhodnutí zadavatele o přijetí nápravného opatření je nepřezkoumatelné. Zadavatel v něm dle Úřadu nedostatečně a netransparentně konkretizoval úkon, kterým se dopustil porušení zákona, a zároveň své rozhodnutí o přijetí nápravného opatření odůvodnil netransparentně a nepřezkoumatelně. Navrhovatel tak brojí proti odůvodnění výroků, nikoliv již proti přijetí nápravného opatření či shledání pochybení v postupu zadavatele, čehož se ostatně návrhem domáhal. Rozklad tak je s ohledem na § 82 odst. 1 správního řádu nepřípustný.
23. K postupu Úřadu pak obecně uvádím, že ten nejprve musí vyhodnotit, zda je posuzovaný úkon zadavatele přezkoumatelný, či nikoliv. Pouze pokud je přezkoumatelný, Úřad následně rozhodne, zda byl v souladu se zákonem, či nikoliv. Je to primárně zadavatel, kdo má srozumitelně vysvětlit důvody svých rozhodnutí. Nelze po Úřadu požadovat, aby vykládal předpokládaný úmysl zadavatele (jak tomu činí navrhovatel, který ve svém rozkladu zmiňuje „dílčí nedostatky“ ohledně přezkoumatelnosti a transparentnosti rozhodnutí o přijetí nápravného opatření), pokud ten není zřejmý. Úkony zadavatele musí být zcela srozumitelné, jasné, transparentní a přezkoumatelné od počátku, bez potřeby dodatečného výkladu, který navíc může vést k nejednoznačným či nesprávným závěrům. Zákon nově zvyšuje oproti předchozímu zákonu č. 137/2006 Sb. o zadávání veřejných zakázek odpovědnost zadavatele za srozumitelnost a přezkoumatelnost jím učiněných úkonů. A té zadavatel dle napadeného rozhodnutí nedostál.
24. Jako vysvětlení možných důsledků nepřezkoumatelného rozhodnutí zadavatele je možné uvést situaci, kdy Úřad není při přijetí nápravného opatření zadavatelem s to posoudit, proti kterému svému úkonu zadavatel toto nápravné opatření směřuje. Není následně možné jednak říci, zda nápravné opatření bylo na místě, anebo ne, navíc ani není možné říci, zda

bylo přiměřené situaci, ve které se zadavatel nacházel. Obdobně je tomu například pokud zadavatel nedostatečně, špatně, nebo vůbec neodůvodní takové nápravné opatření. Opět může takový postup zadavatele dospět až do situace, kdy Úřad nemůže posoudit, zda zadavatel postupoval v mezích zákona nebo za jeho hranicemi. Úřadu však v takových situacích nezbyvá nic jiného, než takový úkon zadavatele (v daném příkladu nápravné opatření) zrušit právě kvůli nepřezkoumatelnosti a netransparentnosti, protože faktický přezkum z důvodů vad na straně úkonu zadavatele vůbec není možný.

25. Lze tak uzavřít, že postup Úřadu, který vede ke zrušení úkonů zadavatele pro nepřezkoumatelnost nebo netransparentnost vychází „z kvality“ úkonů, kterými se má zabývat. Zrušení takových úkonů pro nepřezkoumatelnost a netransparentnost je tak jediným možným postupem.
26. Nad výše uvedené je také důležité říci, že v rozkladových námitkách navrhovatel zmiňuje, že svým návrhem požadoval také zrušení rozhodnutí o námitkách jiného uchazeče zadávacího řízení, Teradata Česká republika, spol. s r. o., IČO 485 35 877, se sídlem Na Strži 1702/65, 140 00 Praha 4, které byly podány proti rozhodnutí o výběru, dle kterého byla nabídka navrhovatele vybrána jako nejvhodnější. Toto rozhodnutí (dále jen „**rozhodnutí o námitkách Teradata**“) však není předmětem tohoto řízení, jelikož proti němu by musely být podány námitky a následně návrh – jednalo by se tak o jiné správní řízení. Z návrhu navrhovatele navíc skutečnost, že by jím požadoval i zrušení rozhodnutí o námitkách Teradata, nevyplývá.
27. Pokud pak navrhovatel namítá, že vzhledem k odůvodnění napadeného rozhodnutí zadavatel pouze úkon zopakuje, avšak s jiným odůvodněním, pak takový postup zadavatele nelze předjímat. Je v této situaci na zadavateli, aby znovu vyhodnotil svůj postup v zadávacím řízení, znovu rozhodl a odůvodnil řádně své rozhodnutí. Nelze vyloučit, že svůj postup přehodnotí.
28. Na tomto místě je vhodné zmínit i judikaturu rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu, který ve svém usnesení č. j. 5 Afs 91/2012-41 ze dne 1. 7. 2015 zabývajícím se podrobně podáním kasační stížnosti pouze proti odůvodnění rozsudku krajského soudu, mimo jiné uvedl, že „[j]ediným důvodem, který by opodstatnil přípustnost kasační stížnosti ve smyslu opačných závěrů, které však v judikatuře nepřevažují, je ekonomie řízení, šetření práv účastníka řízení určitým zrychlením řízení, a to v případech, kdy proti zrušujícímu rozsudku nepodal kasační stížnost žalovaný správní orgán. Nejde však o důvod dostatečně legitimní k zásahu do ustáleného a převažujícího výkladu § 104 odst. 2 s. ř. s., jak je obecně chápán. Jedná se o institut ,nepřípustnosti opravného prostředku proti důvodům rozhodnutí‘, který je doktrinálně jednoznačně vykládán ve stejném významu napříč právními odvětvími.“ Dále v tomto usnesení Nejvyšší správní soud pojednává i o tzv. „kolečku“, které by musel účastník absolvovat, aby bylo dostáno jeho právům. Nejvyšší správní soud však uvedl, že se jedná o obvyklý postup, a že ne každé rozhodnutí musí ve svém důsledku nakonec rozhodovat právě on. Analogicky lze tyto skutečnosti aplikovat i na daný případ. Navrhovatel totiž požaduje věcné posouzení rozhodnutí o přijetí nápravného opatření, jelikož pouhé konstatování netransparentnosti a nepřezkoumatelnosti tohoto rozhodnutí nezavazuje zadavatele, aby rozhodl určitým konkrétním způsobem. Pokud zadavatel rozhodne stejným způsobem, jako rozhodl původně, ovšem pouze s kvalitnějším odůvodněním, bude muset navrhovatel absolvovat ono „kolečko“, kdy bude znovu podávat námitky, případně návrh

a rozklad. Nelze však a priori předpokládat, že rozhodnutí zadavatele, nebude zákonné a věcně správné, ostatně, to ani není předmětem tohoto řízení a ani být u potenciálního, dosud neexistujícího rozhodnutí, nemůže.

29. Na tomto místě je nutné zdůraznit, že jsem daný rozklad neprojednával co do věcného obsahu námitek. Nehodnotil jsem, zda jsou tyto námitky oprávněné, či nikoliv. Posuzoval jsem daný rozklad pouze tak, že jsem zjišťoval, zda směřuje pouze proti odůvodnění napadeného rozhodnutí, či zda směřuje i proti jeho výrokové části. Toto rozhodnutí tak nelze chápat ani jako uznání argumentů navrhovatele, ani jako jejich odmítnutí. K takovému hodnocení totiž v dané věci vůbec nedošlo.
30. Z uvedeného tak lze uzavřít, že rozklad směřuje pouze proti odůvodnění napadeného rozhodnutí a nikoliv proti jeho výrokům. Správní řád jasně stanovuje, jaký je v takové situaci postup správního orgánu ve svém § 92 odst. 1, kde je stanoveno, že takové odvolání (v daném případě rozklad) jako nepřípustné zamítne.

K přezkumnému řízení, obnově řízení a vydání nového rozhodnutí

31. Ve smyslu ustanovení § 92 odst. 1 věta druhá správního řádu jsem současně přezkoumal, zda neexistují předpoklady pro přezkoumání napadeného rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení, nebo vydání nového rozhodnutí a dospěl jsem k závěru, že žádné takové skutečnosti nejsou v předmětném případě dány, a to z následujících důvodů.
32. Dle § 94 správního řádu v přezkumném řízení správní orgány z moci úřední přezkoumávají pravomocná rozhodnutí v případě, kdy lze důvodně pochybovat o tom, že rozhodnutí je v souladu s právními předpisy. V tomto případě důvodné pochybnosti nenastaly, obecně tak nebyl dán důvod pro zahájení přezkumného řízení. Napadené rozhodnutí splňuje podmínky stanovené správním řádem v § 68, kde správní orgán ve výrokové části uvedl řešení otázky, která byla předmětem řízení a v odůvodnění uvedl důvody výroku, podklady pro jeho vydání i úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení. Zároveň správní orgán uvedl, jak se vypořádal s návrhy a námitkami účastníka správního řízení.
33. Dle § 100 správního řádu řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže
 - a. vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo
 - b. bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno,

a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.

Ve tříleté lhůtě od právní moci rozhodnutí může o obnově řízení z moci úřední rozhodnout též správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni, jestliže je dán některý z důvodů uvedených v odstavci 1 a jestliže je na novém řízení veřejný zájem; do konce uvedené lhůty musí být rozhodnutí o obnově řízení vydáno.

34. Podmínky pro obnovu řízení, uvedené v § 100 musí být splněny kumulativně. Ačkoliv by tedy byla splněna podmínka týkající se lhůty pro obnovu řízení z moci úřední, nejsou naplněny

podmínky uvedené v § 100 odst. 1 správního řádu. Nejsou zde žádné nové skutečnosti nebo důkazy, jež by existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, ani provedené důkazy se neukázaly nepravdivými. Zároveň ani nebylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno. Neshledal jsem tedy ani důvody pro obnovu řízení či vydání nového rozhodnutí.

35. Zároveň jsem také přezkoumal, zda jsou naplněny podmínky stanovené § 101 správního řádu k vydání nového rozhodnutí. V daném případě jsem však dospěl k závěru, že nebyly splněny podmínky stanovené daným ustanovením.
36. Na rozdíl od včasného a přípustného odvolání, o němž odvolací orgán rozhoduje podle § 90 správního řádu a kdy rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nabývá právní moci až s právní mocí rozhodnutí o odvolání, v případě nepřípustného odvolání nabývá rozhodnutí správního orgánu prvního stupně právní moci samostatně. Nepřípustné odvolání nemůže na právní moci prvostupňového rozhodnutí nic změnit. Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, proti němuž bylo podáno nepřípustné odvolání, netvoří jednotu s rozhodnutím nadřízeného správního orgánu, jímž je odvolání směřující proti tomuto pravomocnému rozhodnutí zamítnuto dle § 92 odst. 1 správního řádu jako opožděné nebo nepřípustné, aniž by bylo přitom rozhodnutí správního orgánu prvního stupně současně potvrzováno.
37. Jelikož byly splněny všechny podmínky stanovené v § 92 odst. 1 správního řádu, bylo třeba rozklad podaný navrhovatelem jako nepřípustný zamítnout.

VI. Závěr

38. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že nastaly skutečnosti odůvodňující zamítnutí rozkladu pro jeho nepřípustnost podle § 92 odst. 1 správního řádu, jsem rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona, nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. IBM Česká republika, spol. s r. o., V parku 2294/4, Chodov, 148 00 Praha 4
2. Česká republika – Generální finanční ředitelství, Lazarská 15/7, 110 00 Praha 1

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy